

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DE ALBA IULIA ȘI SIBIU

ABONAMENTUL :

Pe un an : 24 lei
Pe 6 luni : 12 lei
Pe 3 luni : 6 lei

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu,
str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se
înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

PREȚUL INSERTIUNILOR:

Un cm² 60 bani pentru odată; dacă se publică de
mai multe ori se dă rabat corespunzător.
Insertiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI
Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai nr. 35.

Pe drumul progresului Economia sovietică va întrece economia Statelor Unite

— Declarațiile experților americani —

Planul de stat pe anul 1959 a fost îndeplinit și depășit. Așa s-a realizat o creștere a producției industriale de peste 10% față de producția anului 1958. Această creștere a producției constituie o temelie puternică pentru dezvoltarea și mai mare a economiei naționale în anul 1960.

De aceea planul de stat pe 1960 prevede o creștere însemnată a producției industriale și agricole și a nivelului de trai, material și cultural, al oamenilor muncii. Astfel, producția industrială va crește — față de 1959 — cu 14 la sută, din care 14,6% producția mijloacelor de producție și 13% producția bunurilor de consum (22% oțelul, 51% laminatele, 36% tractoarele, 31% mobile, 41% zahărul, uleiul se va dubla, etc.). Se va termina construcția unor uzine și vor începe lucrările de construcție a unor noi uzine. Se vor cheltui pentru dezvoltarea economiei naționale 23,5 miliarde lei.

Pentru dezvoltarea agriculturii se vor cheltui circa 4,4 miliarde lei, adică cu 25% mai mult ca în 1959. Agricultură va primi 10.750 tractoare fizice, 12.000 semănători, 5.000 combine și alte mașini agricole. Aplicând pe scară largă metodele agrotehnice înaintate vom avea o producție agricolă mai mare decât în 1959 la grâu, porumb, floarea soarelui, sfeclă de zahăr, etc. Se urmărește și sporirea producției de carne și lapte. Pentru a realiza aceste sporiri se prevede dezvoltarea culturii porumbului pentru siloz. Porumbul pentru siloz, recoltat în faza de coacere lapteceară, dă posibilitate să fie hrănite mai multe animale pe aceeași suprafață de teren, decât atunci când porumbul se folosește sub formă de boabe. Bovinele puse la îngrășat cu astfel de porumb, au mari sporuri de creștere în greutate. Vacile hrănite cu porumb insilozat dau lapte mai mult și la un preț de cost mai scăzut. După calculele făcute, dacă s-ar cultiva și recolta de pe 1.000.000 ha, porumb pentru siloz, s-ar obține circa 35—40 milioane tone porumb-siloz. Dacă această producție va fi folosită pentru hrănirea vacilor de lapte, am avea o producție de 70 milioane hl lapte, aproape de 3 ori mai mult ca în 1959. Dacă această producție s-ar folosi pentru îngrășarea bovinelor am avea o producție de 1,4—1,6 milioane tone carne.

Dezvoltarea industriei și agriculturii atrage după sine ridicarea nivelului de trai, cultural și material, al oamenilor muncii de la sate și orașe. Numărul sala-

rii în 1917, Rusia era una din țările cele mai înapoiate din Europa din punct de vedere economic. Marea Revoluție din Octombrie a întemeiat primul stat socialist Uniunea Sovietică, statul oamenilor muncii de la orașe și sate. În 42 ani Uniunea Sovietică a făcut progrese uriașe; ea în multe domenii stă în fruntea tuturor celorlalte state din lume (energia atomică, rachete, etc.).

În ce privește producția materială pe cap de locuitor Uniunea Sovietică merge rapid pe urmele S.U.A., încât nu peste mulți ani le va ajunge și le va depăși. De aceea economiștii din America au început să studieze comparativ dezvoltarea economiei Uniunii Sovietice și a S.U.A. Între 13—21 noiembrie 1959 s-au ținut la Washington ședințele subcomisiei de statistică economică de pe lângă Comisia Economică a Senatului și a Camerei Departamentelor din S.U.A., fiind de față peste 30 de experți în problemele economice. Cu acest prilej majoritatea vorbitorilor au recunoscut că Uniunea Sovietică va ajunge din urmă S.U.A., într-un timp scurt. În aceste ședințe experții americani au dat

riaților ocupați în economia națională va crește cu peste 160.000. Veniturile populației provenite din sectorul socialist vor crește cu 6,5 miliarde lei. Se vor da în folosință oamenilor muncii 31.000 apartamente, adică cu 50% mai mult ca în 1959. Va spori numărul școlilor, cinematografele și altor construcții social-culturale.

Volumul comerțului exterior va crește cu 24%, exportul fiind mai mare ca importul. Volumul de mărfuri ce se va vinde oamenilor muncii prin comerțul socialist va fi mai mare cu aproape 6 miliarde lei, din care 3 miliarde lei vor fi mărfuri alimentare.

Planul de stat pe 1960 a fost primit cu însuflețire de oamenii muncii de la orașe și sate. Multe întreprinderi au început să lucreze în contul anului 1960 încă din noiembrie 1959. Avântul în muncă al poporului muncitor, care știe că muncește pentru sine, pentru o viață mai îmbelșugată și mai fericită, e garanția sigură că planul pe 1960 va fi îndeplinit cu succes și depășit. Aceasta va fi o nouă contribuție însemnată a poporului nostru la înflorirea patriei și la întărirea frontului păcii în lume.

T. R.

la iveală în rapoartele lor constatarea că Uniunea Sovietică „este mai puternică decât se credea și se crede în S.U.A.” și că în următorii 10 ani economia sovietică va întrece pe cea americană în ce privește ritmul creșterii anuale a producției industriale.

Dacă înainte se urmărea să se diminueze succesele și posibilitățile economiei sovietice și ale celorlalte țări socialiste, acum reprezentanții de seamă ai S.U.A. recunosc în mod sincer și deschis vigoarea și măreția economiei sovietice și a întregului sistem socialist.

Allan Dulles, conducătorul Biroului Central de cercetări din Statele Unite a declarat: „Uniunea Sovietică este competentă în cel mai înalt grad în domenii ca producția oțelului, metalelor refractare, electronica, aeronautica și tehnica cosmică, energia atomică, construcția de mașini, unelte și altele”. După ce a recunoscut public că din 1928 Uniunea Sovietică a devenit a doua putere industrială din lume, el a arătat că din anul 1950 sporul producției industriale sovietice a fost anual de aproximativ 9—10,5% în timp ce în Statele Unite acesta a fost de abia 2,6—3%. De aceea Allan Dulles a cerut să se privească cât se poate de serios sarcinile planului septenal al Uniunii Sovietice care prevede mari sporuri în producția industrială și adaugă că dacă industria sovietică se va dezvolta cu 8—9% anual, în următorii 10 ani va ajunge și va întrece Statele Unite dacă ele nu vor accelera creșterea producției industriale în comparație cu cea din prezent.

Glasul lui A. Dulles nu este izolat. În cadrul aceluiași ședințe de experți economici, Nutter, reprezentantul Universității din Virginia a întărit cele de mai sus, zicând: „Faptele arată că pînă în prezent dezvoltarea impetuoasă a industriei U.R.S.S. a fost impresionantă... Ea a crescut cu mult mai rapid decât în S.U.A.”. La fel Dr. Eshelman reprezentantul Asociației Naționale de Planificare, care a vizitat Uniunea Sovietică, a declarat fără nici-un ocol: „În ce privește îndeplinirea scopurilor urmărite de ele, după toate posibilitățile Sovietele vor realiza un mai mare progres decât S.U.A.”.

Din cele de mai sus se vede limpede că experții americani sînt obligați să recunoască superioritatea sistemului economic socialist. Ei sînt îngrijorați de pers-

(Continuare în pag. 2)

Învățămîntul în U.R.S.S.

— Tinerii aparținînd tuturor naționalităților Uniunii Sovietice au drepturi egale la învățămînt. Învățămîntul se predă în 68 limbi. În 1958, numărul total al celor cuprinși în diferite forme de învățămînt era de 50.000.000.

— În școlile de cultură generală din U.R.S.S. învață 28.700.000 de elevi; în 1914 numărul elevilor era de 9.650.000. În această perioadă numărul elevilor din clasele superioare ale școlilor medii a crescut aproape de 40 de ori. În anul școlar 1958—1959, școlile medii de cultură generală și școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc au fost absolvite de peste 1.600.000 de tineri și tinere.

— În 1959 instituțiile de învățămînt superior și școlile medii specializate din U.R.S.S. au numărat peste 4 milioane de studenți și elevi. Sînt create toate condițiile pentru ca tinerii care muncesc în producția industrială și agricolă să poată urma studiile superioare la cursurile serale sau prin corespondență. 1.200.000 de persoane îmbină munca în producție cu studiile prin corespondență sau la cursurile serale ale diferitelor facultăți și beneficiază de concedii cu plată pe perioada sesiunilor de examene.

— În institutele de învățămînt superior din Uniunea Sovietică învață de patru ori mai mulți studenți decît în Anglia, Franța, R.F.G. și Italia luate la un loc. Institutele tehnice din Uniunea Sovietică promovează anual de trei ori mai mulți ingineri decît cele din S.U.A.

— La fiecare 10.000 de locuitori ai R.S.S. Armene, 118 sînt studenți; în partea turcească a Armeniei sînt numai 12. În R.S.S. Turkmenă — 99 studenți la 10.000 locuitori; în Iran doar 4.

Înainte de revoluție în Kazahstan nu exista nici o instituție de învățămînt superior; în prezent funcționează 25 institute superioare în care învață, inclusiv la învățămîntul fără frecvență, 35.000 studenți.

Economia sovietică va întrece economia SUA

(continuare din pag. 1)

pectiva dezvoltării economiei Uniunii Sovietice, din care cauză cer factorilor răspunzători ai Statelor Unite să ia măsuri urgente pentru redresarea și dezvoltarea lor economică. Ori lucrul acesta este foarte greu după cum a recunoscut în discursul său Peterson, vicepreședinte al Comitetului pentru dezvoltarea economică — organizație care grupează în jurul ei aproximativ 185 de mari industriași și specialiști americani în domeniul economic, — pentru că chiar dacă s-ar ridica producția cu 2—5% anual vor fi încă „sub nivelul obținut de Rusia” și „ar trebui să dubleze toate investițiile”. Dar această dublare nu o îngăduie starea economiei americane; ea reprezintă „o sarcină extrem de grea”.

Peste tot oamenii competenți din țările capitaliste constată că au rămas în urmă în ceea ce privește producția de utilaj industrial și că numai în Uniunea Sovietică acest utilaj se produce în bandă rulantă, încît ea îl poate oferi pieții mondiale pe un preț mic. Această producție a economiei sovietice are o influență mare asupra evoluției situației politice în Asia, Africa și America de Sud, nefavorabilă Statelor Unite, pentru că guvernele din țările acestor continente nu dispun de fonduri mari pentru industrializarea lor. Atunci ele vor cumpăra aceste utilaje din Uniunea Sovietică cu prețuri reduse și odată cu aceste mărfuri vor ieși de sub sfera de interese și influență a lagărului capitalist. Din toate acestea rezultă clar că Uniunea Sovietică cîștigă lupta în în-

tr-o țară. În cele 137 de institute de cercetări și de învățămînt ale R.S.S. Kazahe lucrează 4.817 cercetători științifici, printre care 130 doctori în științe și 1300 candidați în științe. Aproape în toate republicile unionale există academii de științe.

— În prezent în Uniunea Sovietică există aproximativ două milioane de cadre didactice, față de 280.000 cite erau în 1914.

Septenalul în cifre

PESTE PREVEDERI. — În 1960, al doilea an al septenalului, se vor produce cu 3 milioane tone oțel, cu 2 milioane tone laminate mai mult decît se prevăzuse inițial în cifrele de control ale planului septenal. Ritmul creșterii producției industriale depășește considerabil sarcinile medii anuale prevăzute în septenal.

— **CHIMIA ÎN MARȘ.** — Anul acesta vor intra în exploatare uzina de anvelope de la Dniepopetrovsk, uzinele de cauciuc sintetic de la Kuibisev și Omsk, uzina de fibre sintetice de la Kursk, uzina de fibre artificiale de la Riazan și alte întreprinderi. În septenal vor fi construite peste 140 mari întreprinderi chimice, iar 130 vor fi reconstruite.

— **IMBRĂCĂMINTE, MOBILĂ, TELEVI-ZOARE.** — 7 miliarde 900 milioane metri de țesături se vor produce în 1960, tricotaje — peste 548 milioane bucăți, încălțăminte — peste 407 milioane perechi. Producția de mobilă va spori în comparație cu 1959, cu 16 la sută, de frigidere cu 25 la sută, de mașini de spălat cu 32 la sută, de televizoare cu 38 la sută, de biciclete cu motor cu 37 la sută.

— **PENTRU BELȘUGUL OGOARELOR.** — Anul viitor agricultura va primi peste 152.000 tractoare, 135.000 pluguri de tractor, 108.000 semănătoare de tractor, 54.000 combine auto pentru recoltarea cerealelor, 53.000 secerătoare. În cursul septenalului agricultura va primi peste un milion de tractoare.

trecere cu economia capitalistă neplanificată, se situează din ce în ce mai mult în fruntea economiei mondiale și cîștigă piețele de desfacere pe toate continentele.

U.R.S.S. a propus la O.N.U. și luptă cu consecvență pentru dezarmarea generală și totală a tuturor statelor, luptă contra războiului ca mijloc de-a soluționa problemele dintre state, pentru că aduce lumii întregi suferință, mizerie și moarte. U.R.S.S. este pentru o pace trainică între popoare și pentru o coexistență și întrecere pașnică între state cu sisteme social-politice deosebite.

U.R.S.S. se bazează pe principiul prieteniei între popoare, al respectului reciproc și neamestecului în treburile interne ale altor state. Ea este de părere că fiecare popor să rămînă la ideologia lui social-politică și economică și să și-o schimbe cînd vrea, fără influențe și constrîngerii din afară.

Nu războiul să arate care orînduire e mai bună, ci întrecerea pașnică pentru a da oamenilor muncii un trai mai bun și mai fericit. Încă de acum se vede că întrecerea pașnică va fi cîștigată de lagărul socialist: statele socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică, au realizat în cîțiva ani progrese pe care statele capitaliste le-au realizat în o sută de ani. Popoarele sînt alături de lupta Uniunii Sovietice pentru dezarmare generală și totală, pentru coexistență pașnică și folosirea tuturor mijloacelor pentru progresul material și cultural al omenirii. De aceea cauza măreață a păcii și progresului va birui.

S. Radu

Înfloriri

De mic, încă de cînd începusem să mă ridic copăcel sub ochii blînzi ai mamei, mi-a plăcut să privesc seninul cerului sub a cărui lumină și căldură în primăveri înfloreau pomii și covorul ierbii se împestrița cu smalt de gingașe floare peste care cădeau în dimineți cristale de rouă. Cîtă bucurie nu s-a adunat în sufletul meu din lumina cerului și frumusețile pămîntului! Viața am socotit-o un dar cu lumini și umbre, cu fericire și durere și odată cu cernerea anilor pe lîngă bucuria de-a trăi am cules în nopți de des-nădejde amară, lacrimile suferinții din cele două războaie prin care am trecut, care au îmbogățit pe stăpîni de atunci, dar au lăsat drojdia de otravă în inimile celor ce au suferit mizeria, foamea, boala și desnădejdea.

Abia acum, cînd de sub tîmplele brumate, gîndurile se limpezesc sub semnul unei vieți minunate pe care puterea populară din scumpa noastră patrie Republica Populară Romînă, o întronează sub egida păcii, a muncii și a libertății, abia acum bucuria vieții o simt din plin, și uîtînd de bătrînețe îmi iau locul lîngă oamenii muncii, al căror ideal suprem este înflorirea Patriei și bunăstarea tuturor.

Trăiesc și muncesc într-un sat care nu este nici la șes și nici la munte, un sătuleț care a cunoscut amarul vitregiei vremurilor apuse și al cărui nume ca o frîntură de poezie își ia locul astăzi sub mireasmă de floare și sub raze de lumină. Toderița, mîndra Toderița, este un sat mic în apropierea Făgărașului, un sat plin de viață, atașat la comuna Mîndra, un sat care pare atît de ospitalier prin faptul cum locuitorii știu să dea respect noului venit ce ar sosi pe meleagurile acestea cu un sînt bun sau cu o vorbă înțeleaptă, folositoare lor și care la plecare ar înmagazina în conștiința sa, că a poposit între oameni de omenie, setoși de lumină și iubitori de pace. Satul Toderița, a cărui origine, una dintre cele mai străvechi, se pierde în negura vremii. Legenda păstrată din bătrîni amintește de un oarecare cioban cu numele Toader, care așezîndu-se cu tîrmele prin părțile acestea, i-ar fi dat numele satului. S-ar crede după întemeietorul său că locuitorii ar trebui să fie ciobani. În realitate nu sînt decît niște plugari harnici și isteți, care deși au pămînturi sărace știu să obțină prin muncă îngrijită, recolte bogate.

În trecut, datorită vitregiei vremurilor, Toderița a avut mult de suferit. De pe dealul unde se înalță casa grofească, un popor de iobagi, trebuia să-și încovoie spinarea în fața tiranului pe moșia căruia lucrau zile dearîndul pentru un tain de mălai cu care deseori nu-și puteau stîmpăra foamea.

„O!, de-ați simți voi umilința
Pe care șerbu-n miez de vară
Trudind la domni peste puțință
Așteaptă-odihna cea de seară.

De-ați ști să-ntoarceți fila neagră
A unei lumi de exploatare
Și-ați cumpăni cu mintea-ntreagă
Nelegiuirea ei cea mare.

Simți-veți biciul pe spinare
Cu cari boierul sau magnatul
Iobagului fără-ndurare
Ii da tain să are hatul...”

Datorită acestor vremuri de întuneric, mulți dintre locuitorii satului căzuseră în patima beției. Vorba cea: „bea omul să-și uite de necaz!”.

Dar, despre amintirea acelor vremuri, oamenii azi nici nu mai doresc să pomenească. Le-au prohodit pe toate în mormîntul celor netrebnice și revoltătoare.

Astăzi în mijlocul satului se ridică „Gospodăria Colectivă Vasile Roaită”, care împreună la un loc haturile a împreunat și inimile oamenilor. Nu-i vorba mai sînt dintre aceia cari încă nu au trecut pragul Colectivei, dar cît de cu-

Prăznuri creștinești

Praznicele Sfintei noastre Biserici Ortodoxe dreptmăritoare sînt popasuri de reculegere sufletească, de înavușire și înfrumusețare a vieții duhovnicești a credincioșilor și totodată prilejuri de dreaptă povățuire a pașilor noștri pe cărările vieții de toate zilele.

Deosebit de populară este pentru credincioșii noștri de pretutindena sărbătorirea **Sfântului Ierarh Nicolae** și cu atît mai virtos în Arhiepiscopia Sibiului, al cărei Arhipăstor poartă numele acestui sfînt.

În preseara praznicului, după datină și după cuviință, la ceasul obișnuit de rugăciune în comun, în paraclis, studenții Institutului Teologic de grad Universitar au exprimat Înalt Prea Sfințitului nostru Mitropolit Nicolae — prin studentul din anul IV Lazăr Ioan — recunoștința lor pentru purtarea de grijă părintească ce le-o poartă I. P. S. Sa, odată cu urări fidele de pace, sănătate și într-o bună sporire.

În răspunsul dat, I. P. S. Sa le-a evocat studenților cîteva trăsături de căpetenie ale vieții Sfîntului Ierarh Nicolae și a făcut pomenire cu laudă de marele mitropolit al Ardealului, Nicolae Bălan, căruia Institutul Teologic îi datorește culminația dezvoltării sale actuale.

De Sfîntul Nicolae, Arhipăstorul nostru a săvîrșit Sfînta Liturghie arhierescă în Catedrala mitropolitană, înconjurat de sobor. A predicat P. C. Consilier Gh. Secaș.

La obișnuita recepție de la reședința mitropolitană, care a avut loc după aceea, P. C. Vicar arhiepiscopesc Tr. Belașcu a exprimat I. P. S. Sale urările respectuoase și calde ale clerului și credincioșilor din Arhiepiscopie și de la centrul eparhial.

Mulțumind, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae a îndemnat pe clerici și pe credincioși să muncească și să lupte alături de întregul nostru popor pentru așezarea în lume a păcii trainice ai cărei zori s-au arătat plini de făgăduințe în acest

rînd vor intra și ei în marea familie deoarece colectivizilor le merge bine, și-au ridicat mîndre case și coșurile li-s pline de bucate. Cine oare ar putea sta nepăsător la mărețele înfăptuiri din acest veac de lumină? Pînă mai ieri în Toderița orbecăiai în întuneric, astăzi becurile electrice luminează în steluțe strălucitoare nopțile liniștite. Radioul cîntă în casele multora și bunăstarea își așterne peste sat mantia de lumină.

Și ce oameni mai sînt todericenii noștri! — Pentruca să-și clădească școală nouă, au dărimat prin muncă voluntară un munte, o rîpă uriașă, au schimbat cursul apei ce trecea pe lîngă rîpă și au lărgit terenul pentru ridicarea noului edificiu de cultură.

În mijlocul satului s-a ridicat un Cămin Cultural la care au lucrat voluntar toți sătenii împreună cu deputații. Pînă și moșnegii și bătrînele cu păr de nea au ținut să așeze cărămizile roșii ca niște dalii în zidul măreței clădiri. În sat s-au mai făcut crepuri pentru adăpat vitele, cîntar basculă, s-au reparat toate drumurile de hotar și s-au făcut poduri noi de ciment.

Sînt mîndru că la această înflorire a Toderiței am contribuit și eu alături cu frați-mi de trudă, primenindu-o cu palmele noastre bătrîne de muncă și mîngîindu-o ca pe-o „aleasă din povestii” cu cuvintele gurii dulci:

„...N-am să cînt decît un nume,
Nume cel mai sfînt pe lume,
Patria ce-ași vrea să fie
Tot mai mîndră, pe vecie!”

Viața nouă poartă în alvia ei de lumină năzuințele unui popor descătusat de împilare, care pășește spre un viitor fericit, un viitor în care pacea va triumfa și va sădi în mijlocul universului trandafirul înfrățirii ce va înflori în petalele dreptății sociale.

Preot Tascianu Ștefan

an. După aceea, la o gustare, I. P. S. Sa s-a întretinut părintește cu cei prezenți.

LA PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI, în ziua întia, I. P. S. nostru mitropolit Nicolae, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, a săvîrșit Sf. Liturghie arhierescă în Catedrala mitropolitană. Răspunsurile au fost date de Corul mixt al Catedralei dirijat de P. C. Prof. Gh. Șoima. La priceasnă, corul a executat o parte din repertoriul său de concerte bisericești, colinde și cîntece de stea.

La sfîrșitul Sf. Liturghii a predicat I. P. S. Mitropolit NICOLAE. În luminosul și pătrunzătorul său cuvînt de învățătură, I. P. S. Sa a arătat că Iisus Hristos s-a vîdit a fi cu adevărat Mîntuitorul nostru mai ales prin smerenia venirii Sale pe pămînt. El s-a născut într-un staul de dobitoace și a murit pe cruce. Staulul și crucea — amîndouă defăimate pînă atunci — sînt pentru noi, credincioșii, locurile în care Fiul lui Dumnezeu se întîlnește cu oamenii și pătimește pentru ei. Mai departe, I. P. S. Sa a dat glas bucuriei pe care o simt toți credincioșii în aceste vremuri hotărîtoare pentru lumea întreagă, cînd omenirea, cere să se sălășluiască pace statornică pe pămînt. Ne apropiem de ceasul binecuvîntat care va aduce transformarea sulțelor în seceri și a săbiilor în fiare de plug. Aproape este vremea cînd pace va fi pe pămînt și între oameni bunăvoie.

A fost purtat apoi un „disc” pentru sprijinirea efectivă a pictării Catedralei. Pe scările Catedralei, cete de colindători, în costumele tradiționale, au cîntat colinde, cîntece de stea și „Vicleemul”.

A doua zi de Crăciun, Sf. Liturghie a fost săvîrșită în Catedrală — în prezența I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului — de un sobor în frunte cu P. C. Vicar arhiep. Tr. Belașcu. La priceasnă, s-a dat citire Pastoraiei de Crăciun a I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae.

A treia zi de Crăciun — la praznicul de pomenire a Sf. Arhidiacon și Întii-martir Ștefan — I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae a făcut o vizitație canonică în parohia Săliștea Sibiului, săvîrșind Sf. Liturghie și predicînd credincioșilor.

Cu creștinească bucurie a fost prăznuit apoi ÎNCEPUTUL ANULUI NOU, cînd avem praznicele: Tăierea-impriejur a Domnului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos și pomenirea Sfîntului Mare Ierarh Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareei Capadochiei.

În puterea nopții, cînd s-a încheiat vechiul an și începea cel nou, am ascultat cuvîntul de felicitare și îmbărbătare la muncă de zidire nouă pe care l-a adresat întregului nostru popor Dl. **Ion Gheorghe Maurer**, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

Dimineața, a fost săvîrșită Sf. Liturghie în Catedrala mitropolitană de către un sobor de preoți și diaconi în frunte cu P. C. Vicar arhiepiscopesc Tr. Belașcu, în prezența I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae.

Predica praznicului a fost rostită de P. C. Prof. Dr. Milan Șesan.

La sfîrșit, s-a săvîrșit o Doxologie cu prilejul înnoirii anului. De pe amvonul din mijlocul Catedralei, s-a cîntat un Polihroniu pentru I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, pentru osîrduitorii cîrmuitori ai Republicii Populare Romîne și pentru toți dreptcredincioșii creștini. Răspunsurile au fost date de Corul mixt dirijat de P. C. Prof. Gh. Șoima.

După Sf. Liturghie, la reședința mitropolitană, s-a desfășurat îndătinata recepție de Anul Nou.

Primit cu imnul arhieresc și cu aplauze la intrarea în sala de recepție, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae a fost felicitat de către P. C. Vicar Traian Belașcu, care în numele clerului și credincioșilor din Arhiepiscopie i-a exprimat sim-

țămintele de devotament și ascultare deplină ale acestora și ale tuturor ostenitorilor de la centrul eparhial.

Răspunzînd, I. P. S. Mitropolit NICOLAE a spus că urările ce i s-au făcut — și pentru care mulțumește din toată inima clerului și credincioșilor — sînt pentru I. P. S. Sa mărturie a dragostei și încrederii cu care iiii săi sufletești îl înconjoară și îl sprijinesc în îndeplinirea înaltelor sale îndatoriri duhovnicești.

I. P. S. Sa a avut cuvînte de aleasă prețuire pentru propășirea fără precedent care caracterizează vremea noastră în tărîmul științelor.

Alături de ea, omenirea vremii noastre depune silințe eroice pentru apărarea și consolidarea păcii, fapt care ne bucură peste măsură pe noi, dreptcredincioșii creștini, deoarece vedem că astăzi toată lumea — fără deosebire de „neam” și de credință — a ajuns să ceară ceea ce noi cerem mereu de la nașterea Mîntuitorului încoace: „...pe pămînt PACE, între oameni BUNĂVOIRE”!

I. P. S. Sa a vorbit apoi în cuvînte însuflețite despre propășirea care caracterizează actuala dezvoltare a vieții noastre obștești. În Patria noastră dragă, ori încotro îți rotești privirea, găsești lucruri temeinice, făcute cu spor, înnoiri și înfăptuiri din ce în ce mai mari. Nouă ne cade bine cînd vedem astfel de înfăptuiri, deoarece ele sînt ale poporului nostru; iar cine trece prin țara noastră, duce pînă departe vestea cea bună despre propășirea ei. Faptul acesta nu ne este indiferent, căci prea multă vreme ne-a socotit lumea ca un popor abia scăpat din leagănul existenței sale istorice. Astăzi, datorită îndrumării înțelepte pe care o are țara noastră, sîntem mult mai înaintați pe calea progresului decum am fi putut nădăjdui vreodată.

Biserica, slujitorii ei peste tot, își aduc partea lor de contribuție la silințele obștești de înfrumusețare și întărire a Patriei noastre străduindu-se să asigure, în rîndurile credincioșilor ei, un climat sufletec corespunzător ritmului atît de fulgerător și de impresionant în care se înnoiește și se înavușește viața poporului nostru, deoarece noi sîntem convinși că o viață sufletească sănătoasă ajută să meargă bine și trebuirile economice-materiale. Dînd „lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu și stăpînirii de stat („chesarului”) ceea ce este al ei”, asigurăm ocîrmuirea Patriei noastre iubite de tot sprijinul nostru într-o înfăptuirea tuturor năzuințelor ei de zidire nouă.

I. P. S. Sa a încheiat făcînd urări de an nou, cu pace, sănătate și bucurie, tuturor celor prezenți, întreținîndu-se apoi cu ei la gustarea care a urmat.

Cuvîntarea I. P. S. Sale a făcut o vie impresie asupra ascultătorilor.

La 6 ianuarie a. c., s-a sărbătorit praznicul BOTEZUL DOMNULUI (BOBOTEAZA), după ce în ajun preoții-parohi și-au cercetat credincioșii pentru a le binecuvînta casele, familiile, ostenețele lor.

Sfînta Liturghie a fost săvîrșită în Catedrala mitropolitană de un sobor de preoți și diaconi în frunte cu P. C. Prot. stavr. Gheorghe Maior, consilier patriarhal pensionat. A predicat P. C. Prot. Ioan Boțocan.

În continuarea Sf. Liturghii, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, înconjurat de sobor, a săvîrșit după datină Sfînta slujbă a Sfințirii Apei celei Mari, stropind pe credincioși cu apă sfințită.

Cu aceasta, s-au încheiat praznicele creștinești prilejuite de sfîrșitul unui an și începutul altuia. Ele au revărsat asupra credincioșilor care le-au cercetat binecuvîntările cerești datătoare de bucurie duhovnicească și de întărire sufletească, sporindu-le rîvna și puterile de-a contribui fiecare prin munca lor — acolo unde sînt rînduiți de Dumnezeu și de legiuitele întocmiri omenești să muncească — la propășirea vieții noastre obștești, la întărirea Patriei și la înstăpînirea în lume a păcii și înfrățirii dorite de toți oamenii de bine de pretutindena.

Despre timpul și folosul cercetării conștiinței morale

Pentru ca să ne desăvârșim viața în Hristos, de cea mai mare însemnătate este să ne cercetăm neconținut conștiința morală. Am scris altădată despre însemnătatea acestei cercetări și despre felul cum trebuie făcută. Acum vom arăta care este timpul și folosul acestui examen.

Conștiința morală, fiind îndrumătorul nostru și judecătorul faptelor noastre, trebuie să o păstrăm curată și trează, ca să ne sfătuiască, și să ne judece drept, adică să nu ne lase să păcătuiim. Curățirea conștiinței o facem prin cercetarea ei, în fiecare dimineață și seară, după cum ne învață Sfinții Părinți ai Bisericii. Dimineața să ne propunem un plan de lucru, să ne gândim serios la cele ce avem să facem și să luăm hotărârea de-a nu mai săvârși peste zi păcatul cel mai mare care ne robește viața. Deci nu vom urmări deodată toate păcatele, ci în primul rând păcatul cel mai greu, de ex. ne vom spune: să nu înjurăm, sau să nu clevețim, sau să nu furăm, să nu mințim, etc. Seara, înainte de culcare, să ne controlăm cu grijă ce am realizat în cursul zilei din cele ce ne-am propus dimineața. Dacă am reușit să ne îndreptăm cu ceva, să mulțumim lui Dumnezeu care ne-a ajutat; dacă nu am reușit, să ne muștrăm aspru și să ne căim adânc pentru cădere; să cerem iertare și a doua zi să începem lupta din nou. Să fim mereu treji, răbdători și stăruitori pe drumul perfecțiunii, pînă la biruința finală.

Sf. Ioan Gură de Aur explicînd versetul: „Indemnați-vă la pocăință în așternuturile voastre” (Ps. 4, 4), spune, că din două motive este bine să facem seara examenul conștiinței: 1. Pentru ca a doua zi să ne păzim de greșalele și de păcatele de azi, iar în seara aceea să avem timpul necesar să ne căim, și să luăm iertare de la Dumnezeu; 2. căința pentru fărâdelegi și gîndul că seara trebuie să dăm socoteală de ele, ne obligă să fim cît mai atenți în tot ce lucrăm și să ne oprim de la rău.

Controlîndu-ne seara conștiința, să căutăm să punem față în față cele ce ne-am propus dimineața, cu cele ce am realizat, să facem comparație și între o zi și alta, între o săptămînă sau o lună și cele dinainte, ca să constatăm cu adevărat progresul duhovnicesc. În judecarea stărilor de conștiință de la o zi la alta, trebuie să nu fim nici prea îngăduitori, nici prea aspri, ci să ne judecăm după dreptate. Pentru un control serios, este bine să ne însemnăm regulat căderile și îndreptările zilnice; să scriem și îndrumările date de duhovnic și dacă le-am ținut. Așa putem observa întreg mersul vieții noastre duhovnicești.

Examinîndu-ne conștiința, Sf. Antonie cel Mare ne sfătuește să scriem păcatele, la fel ca la sf. Spovedanie, pentru ca văzîndu-le des să ne rușinăm de ele și să ne îndreptăm. Acesta este, de altfel, chiar scopul cercetării duhovnicești a vieții, ca să ne facă mai buni, mai sfinți. Și scopul acesta este atins dacă am reușit să ne cunoaștem pe noi înșine și căindu-ne de păcate să luăm hotărârea tare de a ne lepăda de ele.

Folosul cel mai mare al examinării conștiinței morale este că ne ajută să facem cît mai bine și deplin spovedania noastră în fața duhovnicului. Ea ne înlesnește să dobîndim virtutea, ne ajută să creștem în omul cel nou, să îmbrăcăm viața în Hristos, — să ne asemănăm cu El.

Fără cercetarea conștiinței nu putem face nici un progres în viața morală.

Sfîntul Vasile cel Mare sfătuește o cercetare regulată a conștiinței în fiecare dimineața și seara, pentru ca creștinul să cunoască drumul pe care merge, să-și dea seama de greșeli și de rătăcirii, să se întoarcă, să sporească și să se desăvîrșască în virtute.

Dacă ne controlăm pe noi înșine și constatăm că nu facem nici un spor duhovnicesc, dacă rămînem tot așa de răi ca și ieri, ca acum o săp-

tămînă, o lună, un an, doi, zece, etc., cauza este că nu ne folosim de acest mijloc de purificare a vieții, fiindcă îl neglijăm. Pentru că este imposibil să nu fim în stare să devenim mai buni, să ajungem mai virtuosi, să ne smulgem din inimă și din suflet rădăcina păcatelor, dacă ne cercetăm zilnic conștiința cu rîvnă și cu dorința de-a ne face dreptat tot mai perfecți.

Să urmăm pilda Mîntuitorului Hristos, să urmăm pe Sfinții și Părinții Bisericii, ca și ei să ne trecem prin fața ochilor sufletești, dimineața și seara, toată viața de peste zi. Să ne controlăm, ce am făcut, cum am făcut și ce mai trebuie să facem. Să ne propunem regulat un plan precis de bătaie duhovnicească — încadrat în idealul creștin de a ne sfinți zi de zi. Numai așa ne desăvîrșim adică ne unim cu Hristos-Dumnezeu, devenim mai folositori pentru obște și aproapei și sîntem fericiti aici pe pămînt și cu cerim viața veșnică.

Pr. Simion Radu

Sfîntul Elefterie

„Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluește-ne pre noi”. Cu această rugăciune, adresată Mîntuitorului Iisus Hristos, se înceie Sf. Liturghie și toate serviciile religioase. Cu alte cuvinte s-ar înțelege din această rugăciune următorul gînd folositor inimilor noastre: „Doamne, dacă nu sîntem vrednici să primim cele cerute, pentru că păcatele noastre sau ale părinților noștri sînt multe, Doamne îndură-te de noi pentru vrednicia sfinților care Ți-au bineplăcut Ție”. Și lucrul acesta Dumnezeu îl vrea pentru că Sf. Scriptură ni-e martoră. Dreptul Avram se roagă de Domnul să-i promită că nu va pierde cetatea Sodoma dacă vor fi în ea 50 de drepți. Dar n-au fost nici 50, nici 30, nici 20, nici 10, nici măcar 5 și pentru că au lipsit dreptii, cetatea a fost pierdută, numai Lot, singurul drept a fost scăpat, pentru că Dumnezeu l-a scos din cetate. Sînt și alte cazuri, în Noul Testament, de unde se vede că rugăciunea sfinților este binefăcătoare pentru noi cei ce trăim în lume. În biserica creștină, sfinții au un rol hotărîtor în apropierea noastră de Dumnezeu. E de ajuns să amintesc un fapt principal în săvîrșirea Sf. Liturghii pentru că să ne dăm seama de strînsa legătură dintre noi și sfinți: pe fiecare sfință masă există un antimis, adică o bucată de mătăasă, pe care este imprimată punerea în mormînt a Mîntuitorului, care are într-o margine cusută o mică pîrticică din sîntele moaște, din trupul sînt al unui sînt mucenic, care a pătimit pentru Hristos. Fără acest antimis care s-ar traduce în romînește „în loc de masă”, nu se poate săvîrși jertfa sfință, adică sfința Liturghie.

Deci temelia Bisericii creștine și toată Biserica cea mare, spirituală, care cuprinde pe toți creștinii, care au fost de la Hristos și pînă la noi, este zidită pe trupurile sfinților, sau cu trupurile lor. Sfinții sînt pietre vii, spirituale, în clădirea uriașă, universală, sobornicească, cum spune Crezul, — a Bisericii lui Hristos. Ei sînt ulmii, arbori tari și vînjoși, noi sîntem vițele de vie, plîpînde, ca să folosim comparația Sf. Herma, care trebuie să ne răzimăm de acești ulmi și sprijiniți de ei, să ne urcăm spre strugurii cei frumoși ai faptelor bune.

Biserica s-a îngrijit să ne pună în fiecare zi cîte un sînt de care să ne sprijinim, la rugăciunile căruia să apelăm, ca de Domnul să ne apropiem. Să ne oprim la Sfîntul Elefterie. Dorim să-l cunoaștem pe Sfîntul Elefterie pentru două motive: unul pentru înșasi numele: Elefteros înseamnă în l. greacă „liber”. Cine-i liber? Omul care nu-i sub jug străin sau sclav. De asemenea omul

care nu-i robit de păcate. Și păcatele pot constitui pentru oameni o cruntă robie.

Elefterie deci ne aduce aminte că în vremea noastră poporul a înlăturat robia și și-a cucerit libertatea și că această libertate e o viață nouă, care înlătură robia egoismului și se temeinicește pe slujirea binelui obștesc. Un alt motiv, al doilea, pentru ce ni-e dragă viața sîntului Elefterie, este că sîntul, ca de altfel toți sfinții, ne prezintă evanghelia trăită, evanghelia desfășurată în viață, el este o evanghelie vie.

Iată în puține cuvinte viața lui. Se naște la Roma. Tatăl moare la puțin timp după nașterea copilului. Rămîne să fie crescut de mama sa Antia, care era creștină, botezată de sîntul apostol Pavel. La 12 ani ea îl încredințează episcopului Romei, Anicet, care-l ia pe lîngă el și văzîndu-i înclinațiile deosebite pentru preoție, îi face diacon la 15 ani, iar la 18 ani preot. După 2 ani este făcut episcop și i se încredințează spre păstorire provincia Iliric, adică Serbia de astăzi. În timpul acesta stăpînea la Roma împăratul Adrian, urmașul lui Traian. Adrian este un prigonitor. Prigonește îndeosebi pe preoți și pe episcopi. Adrian trimite un voevod, un general pe nume Felix, cu ostași în Iliric, să-l prindă pe Elefterie și să-l aducă la Roma. Nimerește în timpul slujbei. Inconjoară biserica cu ostași și el, comandantul, intră în biserică să-l aresteze pe episcop. Dar episcopul Elefterie tocmai vorbea. Și vorbea așa de frumos despre ospățul divin la care ne cheamă Hristos, despre înșasi trupul și sîngele Lui, pe care ni-l dă nouă să-l mîncăm, sub forma pîinii și a vinului, despre împăcarea omului cu Dumnezeu prin acest ospăț și despre viața cea veșnică.

Felix, intrat în biserică pentru arestare, se moaie la auzul cuvintelor din evanghelie ale episcopului Elefterie și e curios să asculte cît mai mult. Ascultînd se îmblînzește și apoi cade la picioarele sîntului Elefterie și cere să fie și el creștin și nu mai pleacă de la episcop. Sfîntul Elefterie vrea să știe împăratul Adrian că creștinii se supun legilor și-l convinge pe Felix să meargă amîndoi la Roma, pentru că Felix să-și împlinească mandatul pentru care a venit. Pe drum Felix se botează și întors la Roma, răspîndește evanghelia Domnului printre cunoscuții și prietenii lui. Elefterie merge la împărat, și-i vorbește despre falsitatea închinării la idoli și despre adevărul adus de Hristos pe pămînt. Dar Adrian poruncește ca sîntul Elefterie să fie chinuit și silit să se închine idolilor. Cum Sf. Elefterie nu se închină idolilor i se taie capul cu sabia. Așa își sfîrșește viața Sf. Elefterie, în preajma Crăciunului, ca o floare frumoasă adusă drept jertfă Domnului, cînd florile grădinilor și cîmpurilor se ofiliseră de brumă și se acoperiseră de zăpadă.

Așa s-a săvîrșit din viață Sf. Elefterie. La temelia Bisericii noastre sînt și moaștele Sf. Elefterie.

Azi a pierit și amintirea idolilor de altădată. Biserica este liberă. Fiecare preot și fiecare credincios se pot închina Domnului după rînduiala cea dreaptă. Osteneala noastră acum trebuie să fie în lupta împotriva păcatului, ca să ne desbrăcăm de orice fărâdelege și să devenim mai buni, mai iubitori, mai plini de duhul păcii și al muncii cinstite. Să păstrăm și să apărăm libertatea, pe care poporul a cucerit-o prin mari jertfe. Să apărăm pacea, care e izvor de belșug și lumină.

Așa vom pomeni cu vrednicie pe Sf. Elefterie, a cărui nume e „libertate” și a cărui viață e înfrîngere a păcatului și biruința a faptelor bune spre slava lui Hristos și binele tuturor.

Pr. I. Sanda